

De Zwartgraauwe Vliegenvanger. — In verband met uw schrijven in 't najaar van 1925 kunnen we u berichten, dat de zwartgraauwe vliegenvanger zich in het laatste jaar zoo heeft ingeburgerd, dat het een gewone broedvogel is geworden. Speciaal vestigen wij uw aandacht op het voorkomen in deze stad, terwijl in de omstreken het vogeltje zich meer sporadisch vertoont. De eenige verklaring, die wij kunnen geven, is de aanwezigheid van een *groot* aantal nestkastjes.

Enschede, 9 Juni 1926.

H. J. HOGESLAG.

Kluwenhoornbloem (*Cerastium glomeratum* Thuill) in Friesland. — In Mei van het vorige jaar troffen wij dicht bij het station van het dorp Roordahuizum een plant aan, die wel wat gelijkt op de hoornbloem *Cerastium triviale*, doch waarvan de bloemen, doordat de takjes der bloeiwijze zeer kort zijn, dicht opeen staan. Dit komt ook uit in den naam kluwenhoornbloem en in den latijnschen naam *Cerastium glomeratum*, welke naam door den heer H. W. Wachter juist werd bevonden. Merkwaardig is nu, dat volgens de plantenkaartjes van Dr. Goethart en Jongmans deze plant zich nog al eens langs de spoorwegen voordoet en dat zij in Friesland twee maal meer zuidelijk dicht bij den spoorweg Zwolle—Leeuwarden staat aangegeven. De plantenkaartjes geven een viertal, door kruisjes aangeduide groeiplaatsen, wat er op wijst, dat deze niet nauwkeurig zijn omschreven. Wij konden echter het kwartierhokje nauwkeurig vaststellen; het is: J 6. 11. 34.

D. KOOPMANS-FORSTMANN.

A. N. KOOPMANS.

Waschbeer-hagedis. — In mijn terrarium houd ik o.a. een mannetjes-duinhagedis. Toen ik hem vandaag een worm gaf, waar nog wat aarde aan zat, schoot hij snel naar het vijvertje en haalde de worm eenige malen door het water heen.

Was dat toeval of om de zindelijkheid? Ik vind het wel aardig het u te vertellen.

Zaandam, 15 Juli 1926.

C. W. RUYSINK.

Meerkoet. — Het spijt mij den schrijver van het artikel „De meerkoet en de fuut” in Jaargang XXXI aflevering 2 van Juni j.l. een illusie te moeten ontnemen, waar hij zegt op pag. 45 „... zoover ik weet is het nog nooit gelukt er een te kiekken” (geldt voor meerkoet). Intusschen is zijn meening weer gebaseerd op een uitlating van den heer Portielje, die dan hiermee mag worden weerlegd: in Bengt Bergs boek: „Tåkern” staat op blz. 303 een foto van een koet op zijn nest gaand en op blz. 309 één van een broedende koet (origineele uitgave), beide met den kop naar een toeschouwer toegewend. Het boek verscheen in 1913 te Stockholm, zoodat de genoemde foto's zeker 12 jaar ouder zijn dan de nu gepubliceerde.

Zutphen.

G. v. D. MEER.

Bladkoninkje en andere rariora. — Hartelijk bedank ik u voor uw brief. U vroeg daarin naar een uitvoeriger verslag van 't Bladkoninkje. Dit is als volgt:

Piet Feith en ik hebben het op verschillende tijdstippen gezien en wel juist op dagen, die kouder waren dan de voorafgaande, namelijk 4 en 8 November, 13 Februari en 24 Maart. Toen ik 's middags 4 November voorbij 't Nassauplein kwam, zag ik daar een vogeltje vlug rondstappen en niet hippen, zooals een musch dat bijv. doet. Hij was zeer mak en 't viel me direct op, dat 't een dun en fijn snaveltje, gele wenkbrauwstrepjes, twee gele streepjes over den vleugel en een geelachtig witte onderzijde had. Stuit groen, *niet* *grauw*, zooals zijn andere naam zou doen vermoeden. Vleugels en staart waren groenachtig bruin. 't Leek me, dat hij zijn veertjes had opgezet tegen de kou. En dan vond ik die makheid wel wat gek, wat zou daartoe de aanleiding geweest kunnen zijn? Ik heb hem 8 November voor mijn huis zelfs zoo dichtbij gehad, dat ik hem gepakt zou kunnen hebben; hij liep ± 20 c.M. voor mijn voeten. 13 Februari zag Piet Feith hem in de Ten Hovestraat, weer even mak, en 24 Maart heeft Piet hem weer in die buurt gezien. Hij moet zeker door duizenden menschen waargenomen zijn, maar iedereen zegt er tegen: „vinkie” of „musch”, tenminste dat veronderstel ik. Op Texel hebben we zeer mooie dagen gehad; in die 4 dagen 90 soorten gezien, wat voor ons Hagenaars iets heel moois is.

Ik ben van no. 176 op no. 196 gekomen, en ik hoop, dat ik dit jaar nog de 200 zal halen. Er zijn vrij veel nogal zeldzame soorten onder, zooals bijv. in de eerste plaats de Steltkluit. We waren op de terugreis, 5 April: Bob Rueb stelde voor even te rusten, toen we bij 't Kil aankwamen in Walenburg. Natuurlijk direct den kijker voor den dag gehaald, om de eenden te herkennen, die er rondzwommen. 't Waren Smienten en wilde eenden. Toen keek ik naar een gele kwikstaart op ± 20 M. afstand en terwijl ik naar den kwikstaart keek, zag ik daar vlak achter in een poel een gekke vogel en tegelijk riep Bob ook: „Wat is dat voor een vogel?” Ik wist 't werkelijk en werkelijk niet; direct viel nu op, dat hij bijzonder lange pooten had, want hij kwam nog een stuk boven 't water uit; die pooten waren niet echt rood, meer rozerood. Zijn snavel was niet bijzonder lang, dun en zwart, volgens Piet aan de punt iets omhooggebogen. Kop, mantel en vleugels bruin met mooie staalglansen, wat we prachtig zagen als hij zich omdraaide of bewoog. Hals en nek, borst en buik 't prachtigste wit, wat men zich denken kan, vooral hals en nek. Verder was de kop (van boven) donkerder (haast op 't zwarte af) dan de mantel en vleugels. Staart konden we nog niet goed zien, maar toen hij na ± 30 minuten wegvloog, bleek deze grijs te zijn. Ik vond 't eigenlijk meer wit grijs. De stuit was duidelijk wit. Misschien denkt u, als u deze beschrijving leest, dat ik hem uit een boek overgeschreven heb, doch dit is heusch niet zoo. We hebben hem minstens 20 minuten lang bespied, want we wisten heelemaal niet, wat 't was, ik dacht wel aan de steltkluit, maar daar deze in mijn boeken heelemaal bronsachtig geteekend staat, en hij ook zoo zeldzaam is, verwierp ik die gedachten. Thuis hebben we echter uitgevischt, dat 't niet anders kon zijn dan *♀ Steltkluit in zomerkleed*. 't Is toch een bof geweest, hadden we niet gerust, dan hadden we hem ook niet gezien. De wirren achter polder Eendracht waren ook prachtig; we hebben schoenen en kousen uitgetrokken en zijn toen 't wad opgegaan. Er zat een heele „dijk” van vogels, meest bonte strandloopers, wulpen, scholekster, pleviertjes en goudplevieren. Ook prachtige rot- en grauwe ganzen in den zit. Verder een paar Jan van Genten(?), aalscholvers en één lepelaar. Vlak bij den dijk vloog een oeverlooper voor onze voeten op en streek op een meter of tien weer neer; hij had een prachtig beschermende kleur! In de Mui was 't bijzonder mooi. Reigers broeden er in grooten getale, maar we hebben geen lepelaar gezien. Er dreven smienten, slobbers en brilduikers rond. Heel mooi rietgors gezien, wat een zwarten kop en witten ring en 't bruin leek haast roodbruin! Hoopen watersnippen, 2 poelsnippen (moeilijk te herkennen) en 1 witgatje. Er waren daar ook veel roofvogels op de been! Eén smelleken, 4 boomvalken, 2 slechtvalken (in den zit), één torenvalk, 1 buizerd, 2 bruine kiekendieven en één blauwe kiekendief. Den aschgrauwen hebben we in de Kralen gezien. Op een akker in de buurt van De Cocksdorp een groote trek vinken, waaronder 8 soorten: ringmusch, vink, keep, barmsijsje, fratertje, kneutje en *dwerggors*. 't Laatste is wel wat vreemds; er waren er 2, maar wat een kleine beestjes! Naar nesten hebben we niet erg uitgekeken, wel een wilde eend met 15 eieren en een paar kievitsnesten en van uit den trein meerkoet op nest. 't Volgende jaar gaan we in de Pinkstervacantie voor de nesten. Vandaag mijn eerste boerenzwaluw gezien.

Den Haag, 6 April 1926.

JAN KIST.

AANGEBODEN:

K. Zwart, De Nederl. Zoogdieren (nieuw) voor f 5.—; Cornish, De Levende Dieren der Wereld, 2 zw. dl. prachtb. f 12.— samen; Gevuld Album „De Bloemenvelden” f 2.— (op 2 pl. na); E. Heimans, Handl. bij het onderwijs in de Nat. Hist. 3 dln. ing. f 5.— samen; Oudemans A. C. Onze flora, 1e druk, goeden staat f 9.—.

Alles zonder porto berekend.

Aanvraag aan H. HOOGENDOORN, Postbox 16, Oudewater.